

ארבעה אבות פרק ראשון בבא קמא

6) (נרן) מיקון ועי
נמרתימ הני אמר לך.
3) תמורה ה: ח. נכרות
ל: ג. א) ג'ל' לננות
יעבדך, ד) (לקמן ג.ג.)
5) [שם], 6) ג'ל' שתי מנות
7) 1) ויקרא 10.
8) נבא: ח. מ: 8) עין
מורה, 9) ר"מ מ"ו.

רבינו הגאון

אלא הכי קאמר אפילו
חמאי ר' יוסי הגלילי
ושאני מתנה כהונה
דמשלחן גבוה קא זכו.
דליכר אינו ממונן קא
קאמר ר' יוסי הגלילי
בכרטיס קלימ' שלו כון
זכויה שלמי' שלו. גופה
ומעלה מעל בה' לרבות
קדשי' קלימ' שחן ממונן
דברו ר' יוסי הגלילי
פי' לרבות קדשי' שחן
קלימ' בן עזאי אומר
לרבות שלמי'. ואמר ר' יוסי
עזאי למעוטי מאי אילימא
למעוטי בכור שאינו ממונן
השתא שלמי' שטעונין
סמיכה ונסיבין ותופת
חיה ושוק אמרת ממורה
הוא בכור מיבעיא. אמר
ר' יוחנן למעוטי מעשר
כדתינא בכבור נאמר לא
תפדה ונמכר הוא ארקמה
כחלחל תמורה בעל מום.
במעשר נאמר לא יגאל
ואינו נמכר כלל כו'
רבינא מתי אסיפא אבא
יוסי בן דוסתאי אמר
לא אמר בן עזאי אלא
בכבור בלבד למעוטי מאי
אילימא למעוטי שלמי'
כו' ואוקמי ר' יוחנן
למעוטי מעשר וכדתינא
וכו' ועלתה בקבישא. רבא
אמר מאי שאין בהן
מעילה שאין בהם דין
מעילה ומאי ניתוחו נכסי
הדינא. ואוקמי עליה
וליתני נכסין של הדינא
קשיא. אמר רבא שלמי'
שהויקו לדבריו ר' יוסי
הגלילי גובה מבשרן ולא
מאימוריהן כו' כיון שאמר
קדשי' קלימ' ממונן כעלי'
הן והמיקון חייב לשלם
הצורך לומר כן אם שיק
הן חייבין פי' שור של
שלמי' שחבל בשור של
חולין כן כספס' חצי
הגזן ו' כספס' יכול למכר
ליה המוקד תרי שותפי
אין כהא תורבא בקשר
דרי' ותורבא דהקדש אנו
משלימנא לן מן הבשר
מנחא דמטי לי לפוס'
חושבנא דהקדש מטי לך
או דלמא מצי אמר ליה
י' וזחי כולה מבשרא
משתלמנא דהא לא יכילנא
לאשתלומי מן האימורין
דלגובה סליק שיקלנא כל
קבל מנחא דמטי להו
לאימורין לשלמי' מבשרא
ואי לא שור הב' לי בשרא
אחרתא דהא לא מחכבר
באימורין. ואמר אילימא
דמאן אמרה רבא דהא
שטענא שלמי' שחוקין
כו' אי אילימא דרבנן
שטענא דהא. אי אילימא
דרי' נתן שטענא
חוליקהו מן שור שנתן
את הפרה כסופו ואני עתיד
לפרוק שם באר היטב.

לישני. רבינא: הא רבי יוסי הגלילי. ורז נחמן דלמר כרננן:
מטנוס כהונס קאמרס. בכור מעשרים וארבע מתנות כהונה [לקמן
ק"י: והלך אוקמה רבינא להא דרז נחמן כר"י הגלילי דליאו נמי
מודה דהא דכל זמן שהבית קיים משולחן גבוה זכו להו כהנים
ואפילו מחיים וכי קאמר רבי יוסי
הגלילי ממון בעלים הן בשלמים
קאמר דבעלים ישראל הן וזכו להו
מחיים משלחן גבוה והא דמירך
רבינא לרבי יוסי הגלילי בכבור כהונה
לארץ ולא תירך בשלמים משום דסיפא
דברייתא מוכיח דנכבור קמיירי
דקמי לא אמר בן עזאי אלא בכבור
וזן עזאי מילתיה דרבי יוסי קמפרש
לקמיין משלחן גבוה והא דמירך
עשונין סמיכה ונסיבין. שלמי' שחן
בכרטיס קלימ' ונסיבין. מנחא
נכסי' שלשה עשונין לפר ושני
עשונין לאל ועשרון לכנס דמפרש
במנחות צפ' ו' כל [המנחות] (דף סא)
אכל בכור לא: בכור מעביא.
וכבור כהונה לארץ קאמר דיוון
ללא להקדשה קאי לא זכו ליה
משלחן גבוה ללא חזי לגבוה:
למעוטי מעשר. דמהה שאע"פ שהוא
קרב שלמי' כדאמרין צפ' כהנה
דכורות (דף ק. א) אפי' הכי לא הו
מחיים ממון בעלים בשלמים: בכבור.
נחמן נאמר לארץ בכור שור וגוי לא
תפדה פדיון הוא דלית ליה דליפוק
מקדושת בכור למכור באיטלו ולישקול
צליטרא אכל נמכר הוא חי ולוקח
יאלנו בקדושתו כשימס או אם הבית
קיים יקריבנו: כמעשר נאמר לא
יגאל. וגמרינן בכורות צפ' [חמישי]
דף ל. א) הא לא יגאל מנחא יגאל
תריסר דכתיב הן לא יגאל ולא
יגאלו מה להלן מכירה עמו אף כאן
מכירה עמו הלך אינו נמכר לא חי
ולא שחוט כו' אלמא לכו ממון בעלים
הוא: רבא אמר. מעילה דמתניין
לא תדוק מיניה הן מקדש קדשי אלא
ה"ק שאין בהן דין מעילה שאין בהם
שום קדושה לשמים דבקדושת שמים
שייך דין מעילה כגון קדשי קדשים:
ומאי ניבשו. כגון נכסי' דהדינא:
גובה. חזי נוקן מצבור דנוק שור
תם משתלם מגופו: לא לריבא. הא
דקמי גובה כהונה מאימורין הא קמ"ל
לדון גובה מצבור כנגד אימורין
כגון שור שזה מאתים אינו גובה אלא
תלוי' דמי בשור אף על גב דלא
הו מנה שלם דמי חזי אימורין לא
ישתלם דמי חזי האחר של צר:
אי אליבא דרבנן. דפליגי עליה דרבי

נחמן דלמר כרננן:
נחן צפ' הפרה [לקמן ג. וסס] גזי שור שדחף חצירו לצור
ואמר [בתם] דבעל השור משלם מחנה ובעל הצור פטור אלמא
כי ליכא לאשתלומי מצעל השור לא משתלם מצעל הצור ואע"ג
שבו נמלא הדיקא ופשיטא דלון גובה
מצבור כנגד אימורין עכ"ל משמע
מפירושו שהשור עושה כל ההיקב
ובעל הצור אין עושה כלום הלכך
שור מועד משלם מן שלם וסס חזי
מזק ולכן לא מצי למדק אלא מתם
ולא ממועד וכן פי' דהיא לקמן צפ'
הפרה (שם ד"ה אה) חז"ל אכל רבנן
במר מעיקרא חזלי וסברי דבעל
השור כוליה היקא קעביד הלכך
במועד בעל השור משלם י"ג ונכס'
משלם חזי נוק' (ובעל השור) ופלגא
מפסיד וקשה לר"י היכי דייק דלון
גובה מצבור כנגד אימורין מלמא
משלם מצעל הצור כלום כהם
שמפסיד פלגא דהתם משום שהצור
לא עשה הדיקא כלל לא אכל בעל
שהצור עשה כמו כן היקא כיון
דליכא לאשתלומי מאימורין משתלם
מן הצור דעל כרחק ק"ל השתא
שנים שהיקו האי כוליה היקא
עבד והאי כוליה היקא עבד
כיון דלא חסיק אדעתיה טעמא
דמורא צניקן אשכחיה דאי כל חד
ומד פלגא היקא עבד למה ישלם
כהם לרבי נתן בעל הצור שלשה
חלקים דהיינו יותר ממה שהיקו
ובלא טעם אין לנו לומר כדמוכח
בהפרה ועוד מנא ליה לגמרא דלרבנן
כהם פטור וכתם צריע ובעל הצור
הצור פטור דלמא כהם בעל השור
משלם מחנה ובעל הצור משלם
מחנה ורבנן דלמרי ובעל הצור פטור
איירי במועד ונראה לר"י דרבנן
דלמרי בעל השור חייב ובעל הצור
פטור היינו דבעל השור משלם מחנה
במועד וכתם צריע ובעל הצור פטור
לגמרי שלא חייב הכתוב צור אלא
היכא דנפל ממילא דכתיב ונפל שמה
שור אכל אם אחרים מפילים אותו
צבור פטור בעל הצור והכא ה"פ הא
אמרי כי ליכא לאשתלומי מצעל
הצור לא משתלם מצעל השור אע"ג
דס"ל האי כולה היקא עבד והאי
כו' ופשיטא דלון גובה מצבור כנגד
אימורין ומאי קמ"ל רבי אבא וא"ת
מנליה דהא דקאמרי רבנן ובעל השור
חייב לאו היינו דחייב הכל חז"ל דאי
השור הוה להו פירוש פירשו ש"מ

מודו לרבי נתן דהא ועוד דאם אימא דמחייבי רבנן הכל לבעל השור
ה"ל לר' נתן למימר דלון משלם אלא מחנה: אמר תוראי בבירך
אשכחתייה. ודוקא גזי צור קאמר דמשלם אע"ג דכל חד וחד כולה
היקא עבד שייך לחלק בין שור לגבור מהאי טעמא ומיהו כיון דידע
טעם דתוראי צניקן אשכחתייה מצי למסביר נמי דכל חד וחד
פלגא דהיקא עבד כדאמרין בהפרה (שם) ושם אפרש צפ"ה:
אמר
הצור מחנה והכא נמי אמאי אינו גובה מצבור כנגד אימורין הא הכא
לאוקמי הכי: בני מילי. דלא אמרינן כי ליכא לאשתלומי מהאי לשתלם מהאי: כהרי גופי. כגון שור וצור: אכל כהד גופא. אי לא
אשתענין ר' אבא דלמינו גובה מאימורין הוה אמילא דמי חז"ל מכל היכא דבעינא משתלמנא: הסס הוא דלמר ליה בעל השור. ההרוב לבעל
הצור: אלא תוראי צניקן אשכחתייה. מת הלכך כל הנזק עליו מה דלית לי לאשתלומי מצעל השור משתלמנא אם חס הוא
משלם רביע דאפילו היקו הוא לצדו לא היה משלם אלא חזי נוק ועכשיו שיש אחר עמו ישלם רביע והשאר משתלמנא מיין:
אבל

קבא ב מיי פ"ג מהל'
מעשה קרנות ה'
1 סמט עין קב:
קב ב מיי שס פ"ג הל'
2 סמט שס:
קב ג מיי פ"ט שס
הלכ' ו:
קב ד מיי פ"ו מהל'
בכורות הלכה ה'
סמט עין ר"ב וילוחן שדמ:
קבט ה' ו מיי פ"ח מהל'
נוק ממון הלכה ג'
ג:

תורה אור השלם
1. נפש פי תהא וקעלה
מעל ב' ובוש בעמיתו
בפקודין או בהשמות יד
או בגזל או עשק את
עמיתו: ויקרא ה' כא
2. אך בכור שור או
בכור פישא או בכור עז
לא תפריד קדש הם את
דקם תוריק על המזבח
ואת חלבם תשפיר אשה
לריח ניחוח ליה:
בכבור יח יח
3. לא יבקר בין טוב לרע
ולא ימירנו ואם המר
ימירנו ויהיה דהא
ותמורתו יהיה קדש לא
יקאל: ויקרא כו' ב' ג

גליון הש"ס

נמרא אליבא דרבנן
ששיבא ע"י לקמן ג' ע"ג
מוס' ד"ה דהא כרננן ו"ע:

מוסף רש"י

לרבות את השלמים.
קבית דודאי כל ממונן,
אכל משכר הוא לדיכו
לאו ממונן הוא ולא יוכל
למכורו ולא שחוט לאו
מלא בעל מוס' (תמורה)
ג. אלא בכבור בלבד.
השפקד כהן בכורו אלא
למר וכפרי ונשעט והדיא,
אכל שלמי' לאו ממונן
הוא. הויאל ויחלה עליהו
קדושה כל כן טעונין
סמיכה ומכסם ומטעמא חוה
שוקן. ומעשר נמי לאו
הויאל ויחזי יכל למכור
(שם). בכבור נאמר לא
תפדה. אך בכור שור או
כבור ככז או בכור עז
לא תפדה וגו', ותשמע
בעלים אין פדיון אותו
(בכורות א') פדיון הוא
שאין לו שיעמם הפדיון
בקדושה והוא לא לחולין
(תמורה ח.) שאין הבעלים
ייעלן דלפרונו ולנהוג בו
מנה חולין כגון גזח
ועבדה (שם ה.) ונמכר
תם חי. לאתים מסיבא
ליד כהן (בכורות א').
שלא נפל מן מוס' יכול
למכורו לכהן כפדות בכור
דלכפי מתי לא תפדה
לאשתענין דנמסריה שרי
(תמורה ה) ונייש בהגהות
הגרי"א) ויאלל בקדושה
חו היא הקדושה שקלא
ישתעט באיעליו ולא ישקלא
בלמעשר (שם ג.) במעשר
נאמר לא יגאל. והיא
הוא ותמורתו יהיה קדש
לא יגאל (בכורות א').

ארבעה אבות פרק ראשון בבא קמא

קל א מ"י פ"ח מ"ג נוק
ממון ה"ל ג:
קלא ב מ"י שם ה"ל
ה וי"ן בשבט
ומ"ת ממון שנין סו
טו"ע ח"מ ס"י חו טע"ף
ח:
קל ג ב מ"י שם ה"ל ג
טו"ע שם טע"ף ג:
קל ה מ"י שם:
קל ד ו מ"י שם טמנ שם
טו"ע שם טע"ף ג:
קל ו ה מ"י פ"ח שם
הלכו א ממנ עשין
ס טו"ע ח"מ ס"י שפט
טע"ף י:
קלו ט י מ"י שם פ"ד
הלכו א ד פמנ שם
טו"ע ח"מ ס"י עלו טע"ף
ח:
קלו כ ל מ טו"ע ח"מ
ס"י שמו:

16 דף ל: ט: 171 לה.
17 (תוספתא פ"א)
18 לקמן ט: 171 ג:
(1) (מ"י ע"א) 171 (1) (שמות
כג, ט) (2) (ז"ל ש"ך, יע"ב) [1]
והפ"ר אמת שור של
אדם וכו' ויבנה שור לימא.

תורה אור השלם

1. ואם שור נגח הוא
מתחיל לשלם והעדר
בבעליו ולא ישמרו
והמית איש או אשה
השור יסקל וגם בעליו
יסקל: שמות כא טו

מוסף רש"י

היו שנים רודפין אחד
אחר, ושלשון של שלשה
בני אדם (לקמן לה).
שניהן פטורין. דמריהו
ממנו ליה (לקמן לה).
שנאמר והועד בבעליו.
היו בני ד, לכן העלמה
אלא כצ"ד (לקמן טו).

אבל הכא מי מצי אמר בשור אוזיק אימורין
לא אוזיק אמר רבא תורה שהויה גובה
מבשרה ואינו גובה מלחמה לחם פשיטא
סיפא אצמרין ליה ניזק אוכל בשר ומתכפר
מביא לחם הא נמי פשיטא מהו דתימא כיון
דלחם הכשירא דזבח הוא לימא ליה את
אכלת בשר ואנא אייתי לחם קמ"ל דלחם
חיובא דבעלים הוא: נכסים שהן של בני
ברית: למעוטי מאי אי למעוטי דעובד
כוכבים הא קתני לה לקמן⁶ שור של ישראל
שנגח שור של עובד כוכבים פטור תנא
והדר מפרש: נכסים המיוחדין: למעוטי
מאי אמר רב יהודה למעוטי זה אומר
שורך הויק וזה אומר שורך הויק הא תני
לקמן⁷ היו שנים רודפין אחד זה אומר
שורך הויק וזה אומר שורך הויק שניהם
פטורין תני והדר מפרש במתניתא תנא יפרט
לנכסי הפקר ה"ד אילימא דנגח תורא דידן
לתורא דהפקר מאן תבע ליה אלא דנגח
תורא דהפקר לתורא דידן ליתיה
יבשקדם וזכה בו אחר רכינא אמר למעוטי
נגח ואח"כ הקדיש נגח ואח"כ הפקיר
תניא נמי הכי יתיר על כן אמר ר' יהודה
אפי' נגח ואח"כ הקדיש נגח ואח"כ הפקיר
פטור שנאמר והועד בבעליו והמית איש
וגו' עד שתהא מיתה והעמדה בדין שוין
כאחד וגמר הדין לא בעינן הא השור יסקל
בגמר דין הוא דכתיב אלא אימא עד שתהא
מיתה והעמדה בדין וגמר דין שוין כאחד:
'חוץ מרשות המיוחדת למזיק: דאמר ליה
תורך ברשותי מאי בעי: ורשות הניזק
והמוזיק: אמר רב חסדא אמר אבימי חצר
השותפין חייב בה על השן ועל הרגל
והכי קאמר חוץ מרשות המיוחדת למזיק דפטור
ורשות הניזק והמוזיק כשהויק חב המוזיק
ור' אלעזר אמר פטור על השן ועל הרגל
והכי קאמר חוץ מרשות המיוחדת למזיק
ורשות הניזק והמוזיק נמי פטור וכשהויק חב
המוזיק לאתווי קרן הניחא לשמואל אלא לרב
דאמר⁸ תנא שור וכל מילי דשור חב המוזיק
לאתווי מאי לאתווי הא דת"ד כשהויק חב המוזיק
להביא שומר חנם והשואל
נושא שכר והשוכר שהויה בהמה ברשותן תם משלם חצי נזק ומועד
משלם נזק שלם ונפרצה בלילה או שפרצה לסמין ויצתה והויה פטור
אמר מר כשהויק חב המוזיק להביא שומר חנם והשואל נושא שכר
והשוכר היכי דמי אילימא דאוקיה תורא דמשאל לתורא דשואל
לימא ליה אילו אוזיק בעלמא בעית לשלומי את השתא דאוקיה
לתורא דידך בעינא לשלומי אלא דאוקיה תורא דשואל לתורא דמשאל
לימא ליה אילו איתוק מעלמא בעית לשלומי כוליה תורא השתא
דאוקיה תורא דידך פלגא ניזקא הוא דמשלמת לי לעולם דאוקיה תורא
דמשאל לתורא דשואל והכא במאי עסקינן שקבל עליו שמירת גופו
ולא

אבל הכא מי מצי אמר בשור אוזיק אימורין
לא אוזיק אמר רבא תורה שהויה גובה
מבשרה ואינו גובה מלחמה לחם פשיטא
סיפא אצמרין ליה ניזק אוכל בשר ומתכפר
מביא לחם הא נמי פשיטא מהו דתימא כיון
דלחם הכשירא דזבח הוא לימא ליה את
אכלת בשר ואנא אייתי לחם קמ"ל דלחם
חיובא דבעלים הוא: נכסים שהן של בני
ברית: למעוטי מאי אי למעוטי דעובד
כוכבים הא קתני לה לקמן⁶ שור של ישראל
שנגח שור של עובד כוכבים פטור תנא
והדר מפרש: נכסים המיוחדין: למעוטי
מאי אמר רב יהודה למעוטי זה אומר
שורך הויק וזה אומר שורך הויק הא תני
לקמן⁷ היו שנים רודפין אחד זה אומר
שורך הויק וזה אומר שורך הויק שניהם
פטורין תני והדר מפרש במתניתא תנא יפרט
לנכסי הפקר ה"ד אילימא דנגח תורא דידן
לתורא דהפקר מאן תבע ליה אלא דנגח
תורא דהפקר לתורא דידן ליתיה
יבשקדם וזכה בו אחר רכינא אמר למעוטי
נגח ואח"כ הקדיש נגח ואח"כ הפקיר
תניא נמי הכי יתיר על כן אמר ר' יהודה
אפי' נגח ואח"כ הקדיש נגח ואח"כ הפקיר
פטור שנאמר והועד בבעליו והמית איש
וגו' עד שתהא מיתה והעמדה בדין שוין
כאחד וגמר הדין לא בעינן הא השור יסקל
בגמר דין הוא דכתיב אלא אימא עד שתהא
מיתה והעמדה בדין וגמר דין שוין כאחד:
'חוץ מרשות המיוחדת למזיק: דאמר ליה
תורך ברשותי מאי בעי: ורשות הניזק
והמוזיק: אמר רב חסדא אמר אבימי חצר
השותפין חייב בה על השן ועל הרגל
והכי קאמר חוץ מרשות המיוחדת למזיק דפטור
ורשות הניזק והמוזיק כשהויק חב המוזיק
ור' אלעזר אמר פטור על השן ועל הרגל
והכי קאמר חוץ מרשות המיוחדת למזיק
ורשות הניזק והמוזיק נמי פטור וכשהויק חב
המוזיק לאתווי קרן הניחא לשמואל אלא לרב
דאמר⁸ תנא שור וכל מילי דשור חב המוזיק
לאתווי מאי לאתווי הא דת"ד כשהויק חב המוזיק
להביא שומר חנם והשואל
נושא שכר והשוכר שהויה בהמה ברשותן תם משלם חצי נזק ומועד
משלם נזק שלם ונפרצה בלילה או שפרצה לסמין ויצתה והויה פטור
אמר מר כשהויק חב המוזיק להביא שומר חנם והשואל נושא שכר
והשוכר היכי דמי אילימא דאוקיה תורא דמשאל לתורא דשואל
לימא ליה אילו אוזיק בעלמא בעית לשלומי את השתא דאוקיה
לתורא דידך בעינא לשלומי אלא דאוקיה תורא דשואל לתורא דמשאל
לימא ליה אילו איתוק מעלמא בעית לשלומי כוליה תורא השתא
דאוקיה תורא דידך פלגא ניזקא הוא דמשלמת לי לעולם דאוקיה תורא
דמשאל לתורא דשואל והכא במאי עסקינן שקבל עליו שמירת גופו
ולא

רבינו חננאל
אמר רבא תורה שהויה
ובא הניזק להשתלם
מבשרה מי יביא לחם
המתכפר חייב להביא
לחמה דחייבא עליה רמיה
או דלמא לחמה הכשירה
דויתא הוא והרובה
להכשיר הובח לאכול
הבשר והוא הניזק עליו
להביא לחמה ואסיקנא
המתכפר חייב דלחם
חייב בעלים הוא. כתב
גאון זצ"ל אשכחן נוסחא
ועתיקתא בחאי לישנא אמר
רבא תורה שהויה לר'
יוסי הגלילי משתלם חצי
נזק מבשרה אבל לא
מאימוריה והניזק אוכל
בשר ומתכפר מביא לחמה
היינו קמיתא דרבא סיפא
איצטריבא ליה מאי דתימא
לימא ליה מויק את
אכלתא בישרא אנא אייתי
לחמא קמ"ל דאמר ליה
הניזק לחם למאי אתי
ליה לכפרה אהי מי את
לי כפרה בכוונה. נכסף
של בני ברית למעוטי
דעובד כוכבים כו' נכסים
המיוחדין למעוטי זה
אומר שורך הויק זה אומר
שורך הויק. במתניתא
תנא למעוטי דהפקר ובגון
שקדם אחד וזכה בו.
רבנא אמר למעוטי נגח
ואחר כך הקדיש או
הפקיר. ואסיקנא בעינן עד
שתהא מיתה והעמדה בדין
וגמר דין שוין כאחד. חוץ
מרשות המיוחדת למזיק
דיכול למיטר ליה תורך
ברשותי מאי בעי. ורשות
הניזק והמוזיק. אמר רב
חסדא אמר אבימי חצר
השותפין חייב בה על
השן ועל הרגל והכי
קאמר כו' ר' אלעזר אמר
פטור בה על השן ועל
הרגל והכי קאמר כו'
כשהויק חב המוזיק לאתווי
קון אלא לרב לאתווי
מאי לאתווי הא דת"ד
כשהויק חב המוזיק להביא
שומר חנם והשואל שומר
שכר והשוכר דאוקיה תורא
דמשאל לתורא דהני ובגון
קבילו עליהו נטירתא
גופיה ולא קבילו עלייהו
נטירתא דנזקין דמי
זורא משלם לשומרין תם
חצי נזק ומועד נזק שלם

בגון שקבא עליו שמירת גופו בו.
איפסא לא מני למימר כגון
דאוקיה תורא דשואל לתורא דמשאל
ובגון שקבל עליו שמירת נזקו ולא
קבל עליו שמירת גופו דמילתא דלא
שכיח הוא ולא ע"ג דכפיר צו שהוא
נגמון אמרינן סוף [פרק שור] שנגח ד'
וה' [לקמן מה:] קתמא דמילתא דלא אזיל
אזיח ומוזיק אחרני קביל עליה דאמו
תחריס ומוזיק ליה לדידיה לא קביל עליה
בשאל לא שייך למימר הכי דמסתמא
שאל קבל עליה שמירה מעולה:
ולא

לאתווי מאי לאתווי הא דת"ד כשהויק חב המוזיק
להביא שומר חנם והשואל
נושא שכר והשוכר שהויה בהמה ברשותן תם משלם חצי נזק ומועד
משלם נזק שלם ונפרצה בלילה או שפרצה לסמין ויצתה והויה פטור
אמר מר כשהויק חב המוזיק להביא שומר חנם והשואל נושא שכר
והשוכר היכי דמי אילימא דאוקיה תורא דמשאל לתורא דשואל
לימא ליה אילו אוזיק בעלמא בעית לשלומי את השתא דאוקיה
לתורא דידך בעינא לשלומי אלא דאוקיה תורא דשואל לתורא דמשאל
לימא ליה אילו איתוק מעלמא בעית לשלומי כוליה תורא השתא
דאוקיה תורא דידך פלגא ניזקא הוא דמשלמת לי לעולם דאוקיה תורא
דמשאל לתורא דשואל והכא במאי עסקינן שקבל עליו שמירת גופו
ולא

שאינו רעוע קאמר דהוה ליה אונס: לימא ליה. משאל לשואל: אילו אוזיק. שזרו שור של אדם אחר: בעית לשלומי ליה. שהרי
שמירתו עליו השתא כו': אלא דאוקיה תורא דשואל לתורא דמשאל. וקתני חצי נזק: לימא ליה. בעלים: אילו אוזיק מעלמא. אם אוזיק
שור של אדם אחר: בעית לשלומי לי כולא ניזקא. דהא שואל חייב בלונסין השתא דאוקיה כו': לעולם דאוקיה תורא דמשאל לתורא דשואל.
וקאמר חייב משאל לשלם. ודקשיא לך הכי השואל מוטל לשומרו שלא יזיק: כשקבל עליו. השואל: שמירת גופו. שלא יזיקו אחר:
ולא

שאינו רעוע קאמר דהוה ליה אונס: לימא ליה. משאל לשואל: אילו אוזיק. שזרו שור של אדם אחר: בעית לשלומי ליה. שהרי
שמירתו עליו השתא כו': אלא דאוקיה תורא דשואל לתורא דמשאל. וקתני חצי נזק: לימא ליה. בעלים: אילו אוזיק מעלמא. אם אוזיק
שור של אדם אחר: בעית לשלומי לי כולא ניזקא. דהא שואל חייב בלונסין השתא דאוקיה כו': לעולם דאוקיה תורא דמשאל לתורא דשואל.
וקאמר חייב משאל לשלם. ודקשיא לך הכי השואל מוטל לשומרו שלא יזיק: כשקבל עליו. השואל: שמירת גופו. שלא יזיקו אחר:
ולא

אמר רבא תורה שהויה. אע"ג דרבא מפרש מתניתין דין מעילה
ולא אוזיק מתניתין כרבי יוסי הגלילי על כרחק הכא איירי
לר' יוסי הגלילי: שנאמר והועד בבעליו והמית. נראה ללא
מוהוועד קדיש דהאי והועד לא איירי בעדות ששועין לסקלו כ"א
לייעדו אלא מסיפא דקרא קדיש
דכתיב והשור יסקל וכן משמע לישנא
דפריך והא השור יסקל בגמר דין
הוא דכתיב: חצר השותפין חייב
בה על השן ועל הרגל. במיוחד
לפירות ולא לשוורים פליגי דכתיב
בסוף הסוגיא דפליגי בקושיא דרבי
זירא ובפירוקא דאבי ופ"י זה היה
יכול רב חסדא לפרש המשנה כמו
שפירש ר' אלעזר ופרש רשות הניזק
והמוזיק במיוחדת לפירות ולשוורים
דמדה רב חסדא דפטור וגרסינן
לקמן אמר לך רבי אלעזר ומסביר
מתניתין מי לא פליגי ומיהו לפרש
דגמי לקמן ומסביר מתניתין מי
פליגי ובסוף גרסי אלא כי תנא ההיא
וכל זה מדברי רבי אלעזר וז"ל
דפליגי במיוחדת לפירות ולשוורים
וה"פ ומסביר מי פליגי והמניח כו'
אלא דהאי לא פליגי ופי' קתני כו'
ולפי גירסא זו לא יהיה תחילת הסוגיא
כמו במסקנא דפליגי בקושיא דרבי
זירא ובפירוקא דאבי:

בשהויק חב המוזיק לאתווי
קדן. ואי' ולרב
חסדא מנא ליה לאתווי קרן לשמואל
וכל הני לרב ועוד דנדימא דקתני
כשהויק חב המוזיק מיימר לאתווי כל
הני קשיא לרב חסדא וי"ל דלדידיה
נמי איכא יתורא דהוה מני למיתני
ורשות הניזק והמוזיק חייב ולא ליתני
כשהויק חב המוזיק אף קשה דלשמואל
תיקשי בכריתא:

בגון שקבא עליו שמירת גופו בו.
איפסא לא מני למימר כגון
דאוקיה תורא דשואל לתורא דמשאל
ובגון שקבל עליו שמירת נזקו ולא
קבל עליו שמירת גופו דמילתא דלא
שכיח הוא ולא ע"ג דכפיר צו שהוא
נגמון אמרינן סוף [פרק שור] שנגח ד'
וה' [לקמן מה:] קתמא דמילתא דלא אזיל
אזיח ומוזיק אחרני קביל עליה דאמו
תחריס ומוזיק ליה לדידיה לא קביל עליה
בשאל לא שייך למימר הכי דמסתמא
שאל קבל עליה שמירה מעולה:
ולא

לאתווי מאי לאתווי הא דת"ד כשהויק חב המוזיק
להביא שומר חנם והשואל
נושא שכר והשוכר שהויה בהמה ברשותן תם משלם חצי נזק ומועד
משלם נזק שלם ונפרצה בלילה או שפרצה לסמין ויצתה והויה פטור
אמר מר כשהויק חב המוזיק להביא שומר חנם והשואל נושא שכר
והשוכר היכי דמי אילימא דאוקיה תורא דמשאל לתורא דשואל
לימא ליה אילו אוזיק בעלמא בעית לשלומי את השתא דאוקיה
לתורא דידך בעינא לשלומי אלא דאוקיה תורא דשואל לתורא דמשאל
לימא ליה אילו איתוק מעלמא בעית לשלומי כוליה תורא השתא
דאוקיה תורא דידך פלגא ניזקא הוא דמשלמת לי לעולם דאוקיה תורא
דמשאל לתורא דשואל והכא במאי עסקינן שקבל עליו שמירת גופו
ולא

שאינו רעוע קאמר דהוה ליה אונס: לימא ליה. משאל לשואל: אילו אוזיק. שזרו שור של אדם אחר: בעית לשלומי ליה. שהרי
שמירתו עליו השתא כו': אלא דאוקיה תורא דשואל לתורא דמשאל. וקתני חצי נזק: לימא ליה. בעלים: אילו אוזיק מעלמא. אם אוזיק
שור של אדם אחר: בעית לשלומי לי כולא ניזקא. דהא שואל חייב בלונסין השתא דאוקיה כו': לעולם דאוקיה תורא דמשאל לתורא דשואל.
וקאמר חייב משאל לשלם. ודקשיא לך הכי השואל מוטל לשומרו שלא יזיק: כשקבל עליו. השואל: שמירת גופו. שלא יזיקו אחר:
ולא

שאינו רעוע קאמר דהוה ליה אונס: לימא ליה. משאל לשואל: אילו אוזיק. שזרו שור של אדם אחר: בעית לשלומי ליה. שהרי
שמירתו עליו השתא כו': אלא דאוקיה תורא דשואל לתורא דמשאל. וקתני חצי נזק: לימא ליה. בעלים: אילו אוזיק מעלמא. אם אוזיק
שור של אדם אחר: בעית לשלומי לי כולא ניזקא. דהא שואל חייב בלונסין השתא דאוקיה כו': לעולם דאוקיה תורא דמשאל לתורא דשואל.
וקאמר חייב משאל לשלם. ודקשיא לך הכי השואל מוטל לשומרו שלא יזיק: כשקבל עליו. השואל: שמירת גופו. שלא יזיקו אחר:
ולא

שאינו רעוע קאמר דהוה ליה אונס: לימא ליה. משאל לשואל: אילו אוזיק. שזרו שור של אדם אחר: בעית לשלומי ליה. שהרי
שמירתו עליו השתא כו': אלא דאוקיה תורא דשואל לתורא דמשאל. וקתני חצי נזק: לימא ליה. בעלים: אילו אוזיק מעלמא. אם אוזיק
שור של אדם אחר: בעית לשלומי לי כולא ניזקא. דהא שואל חייב בלונסין השתא דאוקיה כו': לעולם דאוקיה תורא דמשאל לתורא דשואל.
וקאמר חייב משאל לשלם. ודקשיא לך הכי השואל מוטל לשומרו שלא יזיק: כשקבל עליו. השואל: שמירת גופו. שלא יזיקו אחר:
ולא

